

Hoela, Houppe !

Wij hebben ons genoom laten ontleden. Het kan niet anders dan dat wij, hetzij door erfelijke belasting hetzij door ongewenste genetische manipulatie, een stuk SM code dragen in ons Y-chromosoom of desnoods in een of andere telomeer. Met een kleine s en een grote M. Anders valt niet te verklaren waarom – tegen alle wijsheid in – uw dienaar de rit van 6 mei 2012 met de Supers heeft meegereden. Een rit van slechts een goeie 90 km, met amper 4 hellingen in het vet gedrukt. En met een vliegende start. Zegt een oud Latijns spreekwoord niet : “Factum stultus cognoscit – Na de daad komt de dwaas tot inzicht”? Welnu, alzo geschiedde. Al bestaat het dat ene Søren Kierkegaard (19^e eeuwse existencialist) óók groot gelijk heeft als hij zegt : “Livet kan kun forstås baglæns, men må leves forlæns – Het leven kan alleen achterwaarts worden begrepen, maar dient voorwaarts te worden geleefd.”

Wij zijn groter voorstander van Kierkegaard dan van die anonieme Romeinen. Die kunnen altijd zeggen wat ze willen, hun naam staat er toch niet onder.

Tijdens de beklimming van La Houppe zag F.G. uit O. – naar eigen zeggen, als enige – twee neukende eekhoortjes. Laat dit een serieuze bewering wezen, niet alledaags, en dus een nader onderzoek onderwerpig. Aan de feiten zelf kan àltijd getwijfeld worden, tenzij er bewijzen à charge zijn. Bij gebrek daaraan schieten allerlei vragen door 's mensens hoofd, zoals daar zijn :

- Hoe herkent ene F.G. uit O. tijdens een beklimming van een knol van vierde categorie iets dat aan elk ander tijdens diezelfde beklimming voorbij zou zijn gegaan ?
- Wat weet F.G. uit O. méér van neukende eekhoortjes dan de gemiddelde wielertoerist ?
- Waren het überhaupt wel eekhoortjes ?

Nu bestaat er heel wat onderzoek over de gevolgen van aan topsport doende dilettanten op hun gezondheid, en meer specifiek op de activiteit van bepaalde delen in de hersenen. Zo heeft men ernstige doch meestal kortstondige (en doorgaans omkeerbare) verstoringen van de nano-electrische activiteit vastgesteld in de hippocampus, de gyrus cinguli (gordelwinding), de fornix, en het gebied van Broca. Ge kunt u terecht afvragen wat er van die massa hersenkwabben nog overschiet die tijdens het intens sporten niét wordt aangetast, en wat blijkt : bij de – opnieuw gemiddelde – wielertoerist blijkt dat bitter weinig te zijn. Zou te maken hebben met de totale herseninhoud die – en hier spreken de verschillende bronnen zich tegen – bij beginnende wielersporters zowiezo al beneden de modus zou liggen, en die bij langdaring en intensief trainen verder – en versneld – desactiveert.

Als ge het ons zoudt vragen, zouden wij dergelijke bekrompen lemma's en conclusies meteen toeschrijven aan een kaste papperige, diknekkige, stijf van de cholesterol staande, egotrippende, asociale, impotente professoren en doktoren die hun Jaguar uithalen om naar 't vertrek te gaan.

Interessanter zijn de symptomen die bovenstaande storingen met zich mee brengen. Daarover bestaat wél eensluidendheid, zei het dat deze of gene strekking van wetenschappers deze of gene ziekteverschijnselen meer of minder naar voor schuift. De Hersenstichting Nederland inventariseert formeel : hallucinaties, uitdrukkelijke wensdromen, schijnervaringen, onvermogen tot het opnemen van objectieve informatie, obsessie projectie, tot zelfs DAK-NOS (Delusions of All Kind – Not Otherwise Specified). Zou het kunnen dat een van bovenstaande fenomenen zich bij F.G. uit O. heeft voorge... ?

---oooOOOooo---